

[Arentoft]

misbruget, at det kan ske ved øgede bevillinger til oplysningsarbejdet, bl.a. med henblik på en styrket indsats i skolerne. Jeg er da helt enig i en styrket indsats i skolerne, men at det virkelig kræver ekstra bevillinger, mener jeg ikke er nødvendigt. Der må gøres en indsats fra lærernes side, og man har forskellige fag, hvor man kan arbejde med tingene, og man har materialer og kan lave tegninger osv. Det behøver ikke at kræve øgede bevillinger, men intentionerne synes jeg er gode. Det samme gælder forslaget om gennem samarbejde med statslige og kommunale myndigheder at kortlægge og på grundlag heraf øge tilbuddene om fritidsaktiviteter, men der er så mange ansat ved kommunerne og staten, at der må være folk nok, der kan tage sig af det, uden at det skal kræve øgede bevillinger.

Det eneste, man måske kunne sige det var værd at give en øget støtte, hvis der ellers er råd til det, er offentlige og private institutioner, der behandler alkoholmisbrug. Det synes jeg måske man kunne se positivt på. Ligeledes er jeg helt 100 pct. positiv over for en skærpelse af beværterlovgivningen, og at man kan lukke værtshuse, hvor lovgivningen gentagne gange overtrædes. Videovold, voldsfilm o.lign. bør man også gøre noget imod, men der arbejdes jo intenst med disse sager. Jeg er også enig i dette med, at pressen ikke skal udpensle disse ting, som man gør det i voldssager.

Endvidere er det selvfølgelig 100 pct. rigtigt, at man skal have mere politi på gaderne – som der står her: »ved en udbygning af den patruljerende del af politistyrken«. Når jeg siger politi på gaderne, tror jeg, man skal tilbage til den tid, hvor man så betjentene gå på gaden og ikke blot køre rundt i bil, hvor de kun ser en brøkdæl af, hvad de ville gøre, hvis de var på gaden. Hvis man kører med S-tog, ser man jo også, hvorledes der er skåret i møblerne, hvorledes det flyder med tomme flasker og den slags ting, og det skyldes nok også manglende tilsyn. Mange mennesker er jo efterhånden også bange for at færdes på gaden om natten.

Så står der i pkt. 8, at den planlagte udvikling af politistyrken kompletteres med en styrkelse af det sagsbehandlende kontorpersonale. Jeg mener at have læst for nylig, at man overvejede at forsyne betjentene med diktafoner, så de for så vidt kunne optage

rapporter på stedet, og så kunne man få kontorpersonalet til at skrive rapporterne. Det har jeg forstået at justitsministeren ikke var helt positiv over for, men jeg tror nu nok, det er en overvejelse værd. Man kan lave rapporten på stedet og skal altså ikke hjem bagefter og kigge i sine notater og sidde med tofingersystemet og bruge en masse tid på at skrive en rapport.

Her er der netop en formulering, som jeg bedre kan lide end dette, at man satte tid på, altså at en dom på over 6 års fængsel kunne give anledning til varetægtsfængsling eller isolation. Her står, at voldssager færdigbehandles af ordenspolitiet, medmindre der er tale om legemsbeskadigelse med døden til følge eller vold af særlig farlig karakter. Det er noget helt andet, det kan man sige på forhånd, men hvad straffen bliver for den slags ting, er det straks sværere at sige.

Der kunne siges mange andre ting, men ifølge forretningsordenen er det kun de generelle synspunkter, der skal fremkomme ved førstebehandling.

Lenger (VS):

Det, som er hovedsigtet med lovforslag nr. L 79, nemlig en styrkelse af lægdommerne, kan VS tilslutte sig. Det er en holdning, som vi tidligere har fremført, om end i en lidt anden udformning end den, som justitsministeren nu foreslår.

Forslaget indebærer ikke bare en klarere sondring mellem sager, hvor lægdommerne anvendes, og sager, hvor lægdommerne ikke anvendes, men også, at det er princippet om den forventede straf, der ligger til grund, og ikke strafferammerne. Det er noget, som vi kan tilslutte os, og de samme overvejelser burde i øvrigt kunne føre til en ændring i varetægtsbetingelserne.

Ministeren foreslår, at grænsen for anvendelse af nævninge skal være en forventet straf på 4 år, hvor vi foretrækker en grænse på 3 år. Der ligger ikke de mere dybsindige retspolitiske overvejelser bag VS' holdning på dette punkt, men nogle er der da og i hvert fald flere end hos ministeren. Med en grænse på 3 år vil der ske en genopretning af den begrænsning i anvendelsen af lægdommerne, som skete for nogle år siden, og dermed vil den samme andel af sagerne blive pådømt af et nævningeting. Det vil derfor